

1895-03-26

AFSENDER

Otto Mourier

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Vallo

Arkivplacering:

Mappe 30 nr. 20a-b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

sorterede sin Faders Tegne., hvorefter
jij veed, at et Udvalgt skal udsættes.
Af disse Tegninger var jij i Vinter
saa lykkelig at have en betydelig
Mængde (c. 300) herunder for at glæde
de os herunder og ynde paa et Foredrag,
dog jij vilde holde ~~den~~ ^{en} Föreläsning i
vor lille Kreds.

At jij sidder her som halvgræn
Etkemand vil sig, at min Foredrag er
i Kjælleren paa en Klinik, hvor hun
er bleven opretholdt, fortrækket for en
ganske ufartig Ting. Det gik for sig
i Lovdags, og hun er i god Bedring;
daglig skriver hun glade Breve,
og om en 8-9 Dage haaber jij at have
hende her igjen i god Behold.

Min uheldige Stilling ^{som Gæst} har da
attn i dette Foredrag været paa det ved for
at faa den yndelige betydelige ind.

strøket. Jeg fik dog Lov til at blive
et Aar endnu paa Betingelserne fra
sidste Aar; men disse ere nu op-
sagte til 1 April 96. Hvad saa? Ma-
ske min Afkeer, maaske nogle Aar
paa Smalhans som Gartner, inden
jeg afskediges!

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 30 Nr. 20 A

See, nu var der jo noget at tyse
for. Jeg blev ogsaa utrygkelig tilende,
da jeg mærkede, der snart blev ro,
det i det gamle, næsten lagte Laar.
Men er det ikke underligt, at jo
mere man ydmygges og nedtrykkes,
desto roligere bliver man. Gud
hjelper En, vil jeg saa gjerne sige
og tro.

Den 27de Marts.

Ja, man løner efterhaanden, hvad
man skulde have kunnet strax, at ta-
ge alt af Guds Haand. Og saa løner
man, at blive ganske andenledes paa.

skjønne. For kunde jeg ikke se
mit ringere end at være assueret for
Livet; nu siger jeg Tak for 1 Aar. I de
efterhaanden vokser jo Børnene til og
kommer fra Skolen. Underligt nok
ser det jo ud, som jeg ikke skulde
havne i Kjøbenhavn, hvor jeg er født og
har levet hele min Barndom og
Ungdom og mere end det; og som jeg
ikke skulde komme tilbage til
Kunsthistorien, thi andet kan jeg ikke
trouke mig at arbejde med, naar jeg
kommer herfra. Det blev en lille Pan-
se: fra 1872, for at jeg kunde kom-
me til at høre Vorherre Jesus til
og blive lykkelig gjennem mange
Somre. Kunde jeg blot tjene noget
ved det Studium og Arbejde; det
var det, det strandlede jeg i 1872.
Men det gaves nok, som Gud vil.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe Jd Nr. 20 B

Fra el. om Ingeborg og Dens
Broder hore vi langt fra saa ofte
og saameget, som vi gjerne vilde
Men dette hverken som Beklagelse
el. Bebreidelse mod Nogensomhelst,
Kun som et Udtryk for, hvor gjerne
vi fulgte dem i Tanken. Men vi
ved, de have det godt.

Ved Juletid var der en Del Smaasyn
synes med Dens Brev. Det lagde
De ingen videre Vagt paa; men
De syntes lidt kjed af, at Dens
Kunst var overanstrengt, og om-
talte en Paa til at lette hendes Bred
for det meget, hun har om Gode.
Er hun kommen til Højstern?
Hils hende venligt.

Det gjør mig ondt, at j. rimelig,
vis ikke fra Dens Udstilling i
Kunstforeningens at see. Og j.

synes meget, jeg troer sig saameget til at
see mig i Kunst af Dem samlet for
net at kunne faa fat paa Deres
Kunstnerfysionomi. Men er den
ielfald er jeg jo hantert.

Hvis De endnu troffes med
Frøken Edna Frølich, beder jeg
Dem hilse hende og gjennem
hende Familien Frølich. Skulde
j jeg forme mit Liv efter mit Hovet,
levede jeg tanveligt paa en Hovet
i Kjøbenhavn i et sagsarbejds
med at samle Materialer til
og gjøre Studier til at skrive Frø-
lichs Levnet. Det skulde gjor-
res, mens den gamle Hadersmeand
lever. Men sker det ikke, saa
ved jeg, at det af andre Grunde
er bedst saaledes.

Med Tak for Deres Trofasthed med
os og venlig Hilsen Deres hengivne
Otto Mouridsen.